

[Schmidt.]

misforstaas, som om jeg opfatter min Stilling paa den Maade, at jeg er Repræsentant for den tyske Statsmagt. Det er jeg selvfølgelig ikke; men maaske er jeg nok Repræsentant for det tyske Folk, i det mindste tilhører jeg det tyske Folk, og derfor kan jeg ikke godt være ligegyldig over for de Udtalelser, der er fremkommet.

Diskussionen er i Grunden blevet forskubbet fra det, den i Virkeligheden drejer sig om: om Flaget, Repræsentationen for et bestemt Rige, er blevet fornærmet eller ej. Kommunisterne har været inde paa at diskutere de indre tyske Anliggender, det er blevet tilbagevist af den højtærede Formand, men det, der er sket, er i Grunden værre end at tale om de indre tyske Anliggender. Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har dristet sig til at male et Billede af det tyske Folk, alt det, Hagekorsflaget dækker over, paa en saa fornærmende Maade, at jeg maa vende mig imod det og tilbagevise det, især da jeg nægter, at det ærede Medlem har noget nærmere Kendskab til disse Forhold og vel ej heller har Vilje til at se dem paa rette Maade. Derfor vil jeg heller ikke spille et Ord paa at vise disse Fornærmelser tilbage. Jeg vil kun sige, at det tyske Folk gaar den Vej, det holder for rigtigt, og det kan aldrig være en dansk Folketingsmands Opgave her i Folketingssalen at dømme om, hvorvidt den Vej er rigtig eller ej. Det kan man diskutere om i den danske Offentlighed, men det er ikke en dansk Folketingsmands Opgave her fra Folketingets Talerstol at dømme om den Vej, som det tyske Folk holder for rigtigt at gaa.

Munch-Petersen: Vi Kommuniste opfatter det nu saaledes, at Klassekampen er international, og at der ikke findes Forhold i noget Land, som ikke angaar den internationale Arbejderklasses Klassekamp, og Forholdene i Tyskland angaar naturligvis ogsaa i høj Grad den danske Befolkning og maa diskuteres i den danske Offentlighed, hvad for øvrigt det ærede Medlem Hr. Schmidt ogsaa indrømmede. Men denne Talerstol hører jo ogsaa til den danske Offentlighed, og det maa ogsaa være en Opgave, saa vidt det er muligt, fra denne Talerstol at bringe Sandheden frem om Forholdene i Tyskland.

Det blev kritiseret af det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. Schmidt, at vi havde brugt f. Eks. Ordet

„Morderflag“. Men Rigtigheden af dette Ord er vi i Stand til at dokumentere. Det er jo ikke bare et Ord, vi anvender . . .

Formanden: Jeg advarer imod, at man fortsætter Diskussionen med Udtryk som dem, der nu faldt fra den ærede Talers Side.

Munch-Petersen: Vi er altsaa ikke i Stand til at dokumentere det fra denne Talerstol, maa jeg notere, men vi er i Stand til at dokumentere det alle andre Steder, hvor vi frit kan tale om disse Forhold. I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Pürschel betragter vi nemlig ikke en Sag som notorisk, undtagen vi er i Stand til at bevise den. For øvrigt var det karakteristisk, at det ærede Medlem Hr. Pürschel kunde tænke sig, at dette Ord, som jeg altsaa ikke maa nævne, kunde være en Anerkendelse eller en Ros. Jeg tvivler jo ikke om, at det ærede Medlem betragter dette Ord som en Ros.

Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem som sædvanlig forsøger at tale om noget andet, om de indre Forhold i et andet Land, som det ærede Medlem Hr. Pürschel i hvert Fald har Lov til at tale om herfra, nemlig Forholdene i Sovjetunionen. Det, der er foregaaet derovre, er en Revolution, det er det, at et gammelt System, et bundraadent System, som internationalt behersker den øvrige Verden, det kapitalistiske Samfundssystem, er slaaet i Stykker, og at man opbygger et nyt Samfundssystem; og det har altid vist sig i Historiens Løb, at en saadan Revolution koster Ofre. Men det, som foregaar rundt omkring i den kapitalistiske Verden i Øjeblikket, er, at Reaktionen marcherer frem, at man forsøger at opretholde det faldefærdige, bundraadne kapitalistiske Samfund, som kun er til Fordel for højst 4 pCt. af Befolkningen, at man søger at opretholde dette Samfund med alle til Raadighed staaende Midler, med de værste bloddryppende Midler, saaledes som man gør der, hvor Fascismen har Magten.

Hvad angaar Spørgsmaalet, hvorvidt danske Arbejdere kender Forholdene i Sovjetunionen, skal jeg sige, at der i hvert Fald er talrige Arbejderdelegationer, som har været derovre. Der er ogsaa en derovre nu, og den vil sikkert aflægge Beretning om Forholdene, saaledes som de er derovre.

Jeg behøver naturligvis ikke at svare paa det, som det ærede Medlem Hr. Pürschel paastod var notorisk, naar det ærede Med-